D'Natur vun der Zäit

Fir all Saach gëtt et eng Zäit, an fir all Zweck ënner dem Himmel eng Zäit: Prediger 3:1

Pentateuch

An no enger Zäit ass et geschitt, datt de Kain dem Här eng Offer vun der Fruucht vum Buedem bruecht huet. Genesis 4:3

Mäi Bund wäert ech awer mam Isaak opstellen, deen d'Sarah dir zu dëser Zäit am nächste Joer op d'Welt bréngt. Genesis 17:21

An hien huet gesot: "Ech kommen sécherlech bei dech zréck, wann ech liewen, an dann, d'Sara, deng Fra, kritt e Jong." An d'Sara huet dat an der Zeltdier hannert him héieren. Den Abraham an d'Sara ware schonn al a gutt am Alter, an et war net méi sou, wéi et bei der Sara de Frae géif ginn. Dofir huet d'Sara bei sech gelacht a gesot: "Nodeems ech al ginn sinn, soll ech Freed hunn, well mäin Här och al ass?" An den Här sot zum Abraham: "Firwat huet d'Sara gelacht a gesot: Soll ech sécherlech e Kand kréien, wann ech al sinn? Ass eppes ze schwéier fir den Här? Zu der festgeluechter Zäit kommen ech bei dech zréck, wann ech liewen, an d'Sara kritt e Jong." Genesis 18:10-14

Well d'Sara gouf schwanger a krut dem Abraham e Jong a sengem héijen Alter, zu der bestëmmter Zäit, vun där Gott him gesot hat. Genesis 21:2

An hien huet seng Kamelen ausserhalb vun der Stad bei engem Waasserbuer owes knien gelooss, nämlech zur Zäit wou d'Fraen erausgoen fir Waasser ze schëpfen. Genesis 24:11

An hien huet gesot: "Kuckt, et ass nach héich Dag, an et ass nach net Zäit fir d'Véi ze sammelen; gitt de Schof Waasser a gitt se weiden." Genesis 29:7

Sou soll meng Gerechtegkeet an Zukunft fir mech äntweren, wann se als mäi Loun virun Ärem Gesiicht kënnt: alles, wat net gesprenkelt a gefleckt ënner de Geessen ass, a brong ënner de Schof, dat soll bei mir als geklaut ugesi ginn. Genesis 30:33

An et ass geschitt, wéi d'Ranner getrëppelt sinn, datt ech meng Aen opgehuewen hunn an an engem Dram gesinn hunn, an, kuck, d'Widder, déi op d'Ranner gesprongen sinn, ware gestreift, gefleckt a gefierft. Genesis 31:10

An et ass geschitt, wéi si gebuer huet, datt Zwillinge an hirem Schouss waren. Genesis 38:27

An et ass geschitt, vun der Zäit un, datt hien hien zum Opsiichtsmann a sengem Haus an iwwer alles, wat hie besëtzt hat, huet den Här dem Ägypter säin Haus fir dem Joseph säi Wuel geseent; an de Segen vum Här war iwwer alles, wat hie besëtzt huet, am Haus an um Feld. Genesis 39:5

Well, wann mir net gewaart hätten, wiere mir elo sécherlech dëst zweet Mol zréckkomm. Genesis 43:10

An d'Zäit koum no, datt den Israel stierwe misst, an hien huet säi Jong Joseph geruff a gesot: "Wann ech elo Gnod an dengen Ae fonnt hunn, da lee meng Hand ënner mäin Oberschenkel a sief mir léif a trei; begruew mech net an Ägypten." Genesis 47:29

An et ass geschitt no enger Zäit, datt de Kinnek vun Egypten gestuerwen ass; an d'Kanner vun Israel hunn geseift wéinst der Knechtschaft, a si hunn geruff, an hire Ruff ass wéinst der Knechtschaft zu Gott eropkomm. Exodus 2:23

An de Pharao huet säin Häerz och zu dëser Zäit verhärtet, an hie wollt d'Vollek net goe loossen. Exodus 8:32

An den Här huet eng festgeluecht Zäit festgeluecht a gesot: "Muere wäert den Här dëst am Land maachen. Well ech schécken zu dëser Zäit all meng Plagen op däin Häerz, op deng Dénger an op däi Vollek, fir datt du weess, datt et keen esou wéi ech op der ganzer Äerd gëtt. Kuckt, muer ëm dës Zäit wäert ech e ganz schwéiere Hagel reenen loossen, sou wéi et an Egypten net gouf, zënter et gegrënnt gouf bis elo." An de Pharao huet de Moses an den Aaron geruff a gesot: "Ech hunn dës Kéier gesënnegt; den Här ass gerecht, an ech a mäi Vollek si béis." Exodus 9:5,14,18,27

A wann däi Jong dech spéider freet: "Wat ass dat?", da solls du zu him soen: "Mat staarker Hand huet den Här eis aus Ägypten, aus dem Knechthaus, erausgefouert." Wéi de Pharao eis net wollt goe loossen, huet den Här all Éischtgebueren am Land Ägypten ëmbruecht, souwuel déi Éischtgebueren vum Mënsch wéi och déi Éischtgebueren vum Déier. Dofir opferen ech dem Här alles, wat d'Mamm opmécht, männlech Kanner; awer all Éischtgebueren vu menge Kanner léisen ech zréck." Exodus 13:14-15

Wann hien erëm opstinn a mat sengem Staf erausgeet, da soll deen, deen hien geschloen huet, fräi sinn; hie muss nëmme fir de Verloscht vu senger Zäit bezuelen a soll hien ganz heelen loossen. Mee wann den Ochs fréier mat sengem Horn gedréckt huet, an et sengem Besëtzer bewisen gouf, an hien hien net agehalen huet, mä datt hien e Mann oder eng Fra ëmbruecht huet, da soll den Ochs gestengt ginn, a säi Besëtzer soll och ëmbruecht ginn. Oder wann et bekannt ass, datt den Ochs fréier gedréckt huet, a säi Besëtzer hien net agehalen huet, da soll hie sécherlech Ochs fir Ochs bezuelen; an den Doudegen soll säin eegent sinn. Exodus 21:19,29,36

Du solls d'Fest vum ongeheierte Brout halen: (Du solls ongeheierte Brout siwen Deeg iessen, wéi ech dir gebueden hunn, zu der festgeluechter Zäit am Mount Abib; well an deem Mount bass du aus Ägypten erausgaangen; a keen soll eidel viru mir erschéngen:) Exodus 23:15

D'Fest vum ongeheierte Brout solls du halen. Siwen Deeg solls du ongeheierte Brout iessen, wéi ech dir gebueden hunn, zur Zäit vum Mount Abib: well am Mount Abib bass du aus Ägypten erausgaangen. Sechs Deeg solls du schaffen, awer um siwenten Dag solls du raschten: an der Erntezäit an an der Ernte solls du raschten. Exodus 34:18,21

An d'Kleedung, egal ob Schnëtt, oder Schnëtt, oder wat och ëmmer aus Haut et ass, dat Dir wäscht, wann d'Plag dovunner fort ass, da soll et en zweete Mol gewäsch ginn, an et ass propper. Levitikus 13:58

A wann eng Fra vill Deeg ausserhalb vun der Zäit vun hirer Trennung Bluttflëss huet, oder wann et iwwer d'Zäit vun hirer Trennung erausgeet, da sollen all Deeg vun hirem Onreinheetsflëss sou sinn wéi d'Deeg vun hirer Trennung: si soll onrein sinn. Levitikus 15:25

Du solls och keng Fra bei hirer Schwëster huelen, fir si ze pesten, fir hir Nacktheet ze entdecken, nieft där anerer, während hirem Liewen. Levitikus 18:18

Trotz de Stied vun de Leviten an den Haiser vun de Stied, déi si besëtzen, kënnen d'Leviten zu all Moment léisen. An hie soll mat deem rechnen, deen hien kaaft huet, vum Joer, an deem hien him verkaaft gouf, bis zum Jubeljoer; an de Präis vu sengem Verkaf soll no der Zuel vun de Joren entspriechen, no der Zäit vun engem Aarbechter soll et bei him sinn. Levitikus 25:32,50

An Äert Dresch soll bis zur Wäilieszäit reechen, an d'Wlieszäit soll bis zur Aussaatzäit reechen; an Dir wäert Äert Brout voll iessen a sécher an Ärem Land wunnen. Levitikus 26:5

A wéi d'Land ass, ob et fett oder mager ass, ob et Bësch dran ass oder net. A sidd gutt gelaunt a bréngt vun der Uebst vum Land. Elo war d'Zäit vun den éischte reife Drauwen. Numeri 13:20

An si wäerten et den Awunner vun dësem Land erzielen: well si hunn héieren, datt du, Här, ënnert dësem Vollek bass, datt du, Här, vun Angesicht zu Angesicht gesi gëss, an datt deng Wollek iwwer hinne steet, an datt du virun hinne gees, am Dag an enger Wolleksail an an der Nuecht an enger Feiersail. Numeri 14:14

Wéi eis Pappen an Ägypten erofgaange sinn, a mir eng laang Zäit an Ägypten gewunnt hunn; an d'Ägypter eis an eis Pappen geplot hunn - Numeri 20:15

An ech hunn iech deemools gebueden a gesot: Den Här, äre Gott, huet iech dëst Land ginn, fir et ze besëtzen: Dir sollt bewaffnet virun äre Bridder, de Kanner vun Israel, iwwergoen, all déi, déi fir de Krich fäeg sinn. An ech hunn dem Josua deemools gebueden a gesot: Är Aen hunn alles gesinn, wat den Här, äre Gott, dësen zwee Kinneke gemaach huet; sou soll den Här mat all de Kinnekräicher maachen, wou Dir duerchgitt. Deuteronomium 3:18,21

An den Här huet mir deemools gebueden, iech Gesetzer a Riichter ze léieren, fir datt Dir se am Land maache kënnt, wouhin Dir gitt, fir et an Eegentum ze huelen. Deuteronomium 4:14

Zu där Zäit sot den Här zu mir: "Häck dir zwou Steentafele wéi déi éischt, a komm erop op de Bierg bei mech, a maach dir eng Holzark." Zu där Zäit huet den Här de Stamm Levi getrennt, fir d'Ark vum Bund vum Här ze droen, fir virum Här ze stoen, fir him ze déngen an a sengem Numm ze seegen, bis haut. An ech sinn um Bierg bliwwen, wéi déi éischt Kéier, véierzeg Deeg a véierzeg Nuechten; an den Här huet mir och zu där Zäit gelauschtert, an den Här wollt dech net zerstéieren. Deuteronomium 10:1,8,10

Wann Dir eng Stad laang Zäit belagert, andeems Dir Krich géint si féiert fir se anzehuelen, da sollt Dir hir Beem net zerstéieren andeems Dir eng Axt géint si dréckt; well Dir däerft dovun iessen, an Dir sollt se net ofschneiden (well de Beem um Feld ass d'Liewe vum Mënsch) fir se an der Belagerung ze benotzen. Deuteronomium 20:19

Geschicht

An et ass geschitt, géint d'Zäit vum Zoumaache vum Paart, wéi et däischter war, datt d'Männer erausgaange sinn: wouhin d'Männer gaange sinn, weess ech net. Verfollegt se séier, well Dir wäert se erhalen. Josua 2:5

Dunn huet de Josua déi zwielef Männer geruff, déi hie vun de Kanner vun Israel virbereet hat, aus all Stamm ee Mann. An de Josua sot zu hinnen: Gitt virun der Ark vum Här, Ärem Gott, an d'Mëtt vum Jordan, a hëlt all Mann vun Iech e Steen op seng Schëller, no der Zuel vun de Stämm vun de Kanner vun Israel. Fir datt dëst e Zeeche bei Iech ass, datt wann Är Kanner hir Pappen an Zukunft froen a

soen: Wat mengt Dir mat dëse Steng? Dann äntwert Dir hinnen: Datt d'Waasser vum Jordan virun der Ark vum Bund vum Här ofgeschnidden gouf; wéi se iwwer de Jordan gaangen ass, gouf d'Waasser vum Jordan ofgeschnidden. An dës Steng sollen de Kanner vun Israel fir ëmmer als Erënnerung déngen. Josua 4:4-7

Zu där Zäit sot den Här zum Josua: "Maach dir schaarf Messer a beschnei d'Kanner vun Israel nach eng Kéier." Josua 5:2

An et ass geschitt, wéi d'Priester déi siwent Kéier mat den Trompetten geblosen hunn, an de Josua sot zum Vollek: "Jufft, well den Här huet iech d'Stad ginn." Josua 6:16

An et ass geschitt, wéi de Kinnek vun Ai dat gesinn huet, datt si sech beeilt hunn a fréi opgestan sinn, an d'Männer vun der Stad sinn géint Israel erausgaangen, hie mat sengem ganze Vollek, zu enger festgeluechter Zäit virun der Fläch; awer hie wousst net, datt hannert der Stad géint hie Leit am Hinterhalt waren. Josua 8:14

An all dës Kinneken an hiert Land huet de Josua op eemol ageholl, well den Här, de Gott vun Israel, fir Israel gekämpft huet. Josua 10:42

An den Här sot zum Josua: "Fäert Iech net virun hinnen, well muer ëm dës Zäit wäert ech se all geschloe virun Israel iwwerginn: Dir sollt hir Päerd d'Hässe ofschneiden an hir Wonnen mat Feier verbrennen." An de Josua ass zu där Zäit zréckgaangen, huet Hazor ageholl an de Kinnek dovun mam Schwäert geschloen, well Hazor fréier d'Haaptstad vun all dëse Kinnekräicher war. De Josua huet laang Zäit mat all dëse Kinneke Krich gefouert. An zu där Zäit koum de Josua an huet d'Anakim aus de Bierger, vun Hebron, vun Debir, vun Anab an aus all de Bierger vu Juda an aus all de Bierger vun Israel ofgeschnidden. De Josua huet se mat hire Stied komplett zerstéiert. Josua 11:6,10,18,21

Dofir hu mir gesot: Wann se eis oder eisen zukünftege Generatiounen dat soen, da kënne mir nach eng Kéier soen: Kuckt d'Muster vum Altor vum Här, deen eis Pappen net fir Brandofferen oder fir Affer gemaach hunn, mä en ass en Zeien tëscht eis an iech. Josua 22:28

An et ass geschitt, datt laang Zäit nodeems den Här Israel vun all hire Feinde ronderëm Rou ginn hat, de Josua al a ganz al gouf. Josua 23:1

Gitt a rufft zu de Götter, déi Dir erausgesicht hutt; si sollen Iech an der Zäit vun Ärer Nout befreien. Riichter 10:14

An et ass geschitt mat der Zäit, datt d'Kanner vun Ammon géint Israel Krich gefouert hunn. Wärend Israel dräihonnert Joer zu Heschbon a senge Stied, an zu Aroer a senge Stied, an an all de Stied, déi laanscht d'Küst vum Arnon leien, gewunnt huet? Firwat hutt Dir se dann net an där Zäit zeréckgeholl? Riichter 11:4,26

Mä seng Fra sot zu him: Wann den Här eis ëmbrénge wollt, hätt hien aus eiser Hand kee Brandoffer a kee Fleeschoffer ugeholl, hie hätt eis net all dës Saachen gewisen, an hie hätt eis sou Saache wéi elo net erzielt. Riichter 13:23

Mä säi Papp a seng Mamm woussten net, datt et vum Här war, datt hie géint d'Philister eng Ursaach gesicht huet, well zu där Zäit hunn d'Philister iwwer Israel geherrscht. Riichter 14:4

Dofir ass et geschitt, wéi d'Zäit komm war, nodeems d'Hanna schwanger gi war, datt si e Jong gebuer huet, an huet him den Numm Samuel genannt a gesot: Well ech hien vum Här gefrot hunn. 1 Samuel 1:20

An den Här huet de Samuel nach eng Kéier zum drëtte Mol geruff. An hien ass opgestan an ass bei den Eli gaangen a sot: "Hei sinn ech, well du hues mech geruff." An den Eli huet gemierkt, datt den Här d'Kand geruff hat. 1. Samuel 3:8

Muer ëm dës Zäit schécken ech dir e Mann aus dem Land Benjamin, an du solls hien zum Kapitän iwwer mäi Vollek Israel salben, fir datt hie mäi Vollek aus der Hand vun de Philistiner rett; well ech hunn op mäi Vollek gekuckt, well hire Ruff bei mech ukomm ass. 1 Samuel 9:16

An si soten zu de Boten, déi komm sinn: Sou solls du zu de Männer vu Jabesch-Gilead soen: Muer, wann d'Sonn waarm ass, kritt dir Hëllef. An d'Boten koumen an hunn et de Männer vu Jabesch erzielt; an si ware frou. 1 Samuel 11:9

An déi Zäit, déi den David zu Hebron Kinnek iwwer d'Haus Juda war, war siwe Joer a sechs Méint. 2 Samuel 2:11

Och fréier, wéi de Saul Kinnek iwwer eis war, wars du deejéinegen, deen Israel eraus- an erangefouert huet; an den Här huet zu dir gesot: Du solls mäi Vollek Israel ernähren, an du solls Kapitän iwwer Israel sinn. 2 Samuel 5:2

Well ech zënter ech d'Kanner vun Israel aus Ägypten erausgefouert hunn, bis haut, an engem Haus net gewunnt hunn, mä an engem Zelt an an engem Tabernakel gewandert sinn. A sou wéi zënter ech Riichter iwwer mäi Vollek Israel ugestallt hunn, an dir vun all denge Feinde Rou ginn hunn. Och den HÄR seet dir, datt hie dir en Haus baue wäert. 2 Samuel 7:6

An et ass geschitt, nodeems d'Joer eriwwer war, zu der Zäit wou d'Kinneke an d'Krich erausgoen, datt den David de Joab a seng Dénger mat him an ganz Israel geschéckt huet; an si hunn d'Kanner vun Ammon zerstéiert a Rabba belagert. Mä den David ass zu Jerusalem bliwwen. 2 Samuel 11:1

Dofir huet den Absalom de Joab geruff, fir hien zum Kinnek ze schécken; mä hie wollt net bei hie kommen; an wéi hien dat zweet Mol nach eng Kéier geschéckt huet, wollt hien net kommen. 2 Samuel 14:29

An den Husai sot zum Absalom: De Rot, deen den Ahitofel ginn huet, ass zu dëser Zäit net gutt. 2 Samuel 17:7

Dunn ass den Amasa gaangen, fir d'Männer vu Juda zesummenzeruffen, mä hie war méi laang gewaart, wéi déi festgeluecht Zäit, déi hie him festgeluecht hat. 2 Samuel 20:5

Dunn huet si gesot: „Fréier hunn si gewinnt, ze schwätzen a gesot: Si solle sécherlech zu Abel e Rot froen.“ An esou hunn si d'Saach ofgeschloss. 2 Samuel 20:18

Dëst sinn d'Nimm vun de mächtege Männer, déi den David hat: Den Tachmoniter, deen um Sëtz souz, de Chef vun de Kapitänen; dat war den Adino, den Esniter; hien huet säi Speer géint aachthonnert gehuewen, déi hien op eemol ëmbruecht huet. An dräi vun den drësseg Chefe sinn erofgaang a koumen an der Erntezäit bei den David an d'Höhl vun Adullam; an d'Trupp vun de Philistiner huet am Dall Refaim gelagert. An de Benaja, de Jong vum Jojada, de Jong vun engem

tapfere Mann, vu Kabseel, deen vill Dote gemaach hat, huet zwee léiwähnlech Männer vu Moab ëmbruecht: hien ass och erofgaang an huet e Léiw an enger Lach ëmbruecht, wéi et geschneit huet. 2 Samuel 23:8,13,20

Also huet den Här eng Pescht iwwer Israel geschéckt vum Moien bis zur festgeluechter Zäit: an et sinn siwwenzegdausend Männer vum Vollek vun Dan bis Beerscheba gestuerwen. 2 Samuel 24:15

A säi Papp hat him zu kenger Zäit schlecht gefall, andeems hie gesot huet: "Firwat hues du dat gemaach?" an hie war och e ganz schéine Mann; a seng Mamm huet hien nom Absalom gebuer. 1 Kinneken 1:6

An zum Abjatar, dem Priester, sot de Kinnek: "Géi op Anathoth, op däi Felder, well du verdéngs den Doud; mee ech wäert dech elo net ëmbréngen, well du d'Ark vum Här Gott viru mengem Papp David gedroen hues, a well du an allem geplot gi bass, wat mäi Papp geplot huet." 1 Kinneken 2:26

An zu där Zäit huet de Salomo e Fest gehalen, a ganz Israel mat him, eng grouss Versammlung, vum Agank vun Hamath bis zum Floss vun Egypten, virum Här, eisem Gott, siwen Deeg a siwen Deeg, also véierzéng Deeg. 1 Kinneken 8:65

Datt den Här dem Salomo en zweet Mol erschénge war, sou wéi hien him zu Gibeon erschénge war. 1 Kinneken 9:2

An et ass geschitt, wéi d'Owesopfer geoffert gouf, datt de Prophet Elia bei sech koum a gesot huet: Här, Gott vum Abraham, Isaak an Israel, loosst et haut bekannt ginn, datt Dir Gott an Israel sidd, an datt ech Äre Knecht sinn, an datt ech all dës Saachen op Äert Wuert gemaach hunn. 1 Kinneken 18:36

An et ass geschitt, datt hien dat siwent Mol gesot huet: "Kuckt, eng kleng Wollek kënnt aus dem Mier op, wéi d'Hand vun engem Mann." An hien huet gesot: "Géi erop a sot zum Ahab: Spann däi Won vir a fuer erof, fir datt de Reen dech net ophält." 1 Kinneken 18:44

An den Engel vum Här koum erëm eng zweet Kéier, huet hien ugegraff a gesot: "Steh op a iesst, well d'Rees ass dir ze laang." 1 Kinneken 19:7

An hien huet gesot: "Ongeféier zu dëser Zäit, ongeféier zur Liewenszäit, wäerts du e Jong an d'Äerm huelen." An si sot: "Nee, mäin Här, du Mann vu Gott, léi deng Déngschtmeedchen net un." An d'Fra ass schwanger ginn a krut e Jong zu där Zäit, déi den Elisa hir gesot hat, ongeféier zur Liewenszäit. 2 Kinneken 4:16-17

An hien huet zu him gesot: „War mäin Häerz net mat dir gaangen, wéi de Mann vu sengem Won zréckkoum, fir dir ze entgéintzetrieden? Ass et Zäit, Sue ze kréien, Kleeder, Olivenuebaueren, Wéngerten, Schof, Ochsen, Dénger a Meedercher ze kréien?“ 2 Kinneken 5:26

Dunn huet den Elisa gesot: "Léiert d'Wuert vum Här! Sou seet den Här: Muer ëm dës Zäit gëtt e Mooss fein Miel fir e Schekel an zwee Mooss Gerste fir e Schekel am Paart vu Samaria verkaaft." 2 Kinneken 7:1

An de Pinehas, de Jong vum Eleasar, war fréier hire Herrscher, an den Här war mat him. 1 Chronik 9:20

An nach méi fréi, och wéi de Saul Kinnek war, wars du deejéinegen, deen Israel eraus- an erangefouert huet; an den Här, däi Gott, huet zu dir gesot: Du solls mäi Vollek Israel ernähren, an du solls Herrscher iwwer mäi Vollek Israel sinn. 1 Chronik 11:2

An dëst ass d'Zuel vun de mächtege Männer, déi den David hat: Jashobeam, en Hachmoniter, de Chef vun de Kapitänen: hien huet säi Speer géint dräihonnert vun him op eemol ëmbruecht gehuewen. 1 Chronik 11:11

Zu där Zäit, wéi den David gesinn huet, datt den Här him um Dreschbuedem vum Ornan, dem Jebusit, geäntwert hat, huet hien do Affer bruecht. 1 Chronik 21:28

An et ass geschitt, datt no enger Zäit, no zwee Joer, him d'Darm wéinst senger Krankheet erausgefall ass; sou ass hien u schwéiere Krankheeten gestuerwen. A säi Vollek huet kee Verbrenne fir hie gemaach, wéi d'Verbrenne vu senge Pappen. 2 Chroniken 21:19

Elo ass et geschitt, datt zu där Zäit d'Këscht vun de Leviten an d'Kinneksbüro bruecht gouf, an wéi se gesinn hunn, datt et vill Sue gouf, koumen de Schreiwer vum Kinnek an den Offizéier vum Hohepriister an hunn d'Këscht eidel gemaach, se geholl an op seng Plaz zréckbruecht. Sou hunn se Dag fir Dag gemaach a vill Sue gesammelt. 2 Chroniken 24:11

Nodeem den Amaziah sech vum Här ofgewend hat, hunn si zu Jerusalem eng Verschwörung géint hie gemaach; an hien ass op Lachish geflücht; awer si hunn him op Lachish nogekuckt an hien do ëmbruecht. 2 Chroniken 25:27

An an der Zäit vu senger Nout huet hien nach méi géint den Här gescheitert: dat ass de Kinnek Ahas. 2 Chroniken 28:22

An de Kinnek sot zu mir, (d'Kinnigin souz och nieft him): "Wéi laang wäert Är Rees daueren? A wéini kënns du zréck?" Sou huet et dem Kinnek gutt gefall, mech ze schécken; an ech hunn him eng Zäit festgeluecht. Nehemia 2:6

Dofir hues du si an d'Hand vun hire Feinde ginn, déi si geplot hunn; an an der Zäit vun hirer Nout, wéi si zu dir geruff hunn, hues du si vum Himmel aus erhéiert; an no denger viller Barmhäerzegkeet hues du hinne Retter ginn, déi si aus der Hand vun hire Feinde gerett hunn. Nehemia 9:27

Wann Dir zu dëser Zäit ganz roueg bleift, da wäert et fir d'Judden vun enger anerer Plaz aus Erliichterung a Befreiung ginn; awer Dir an d'Haus vun Ärem Papp wäerten zerstéiert ginn: a wien weess, ob Dir fir sou eng Zäit wéi dës an d'Kinnekräich komm sidd? Esther 4:14

Poesie

Gëtt et net eng festgeluecht Zäit fir de Mënsch op der Äerd? Sinn seng Deeg net och wéi d'Deeg vun engem Dagaarbechter? Hiob 7:1

Wann e Mënsch stierft, wäert hien dann erëm liewen? All d'Deeg vu menger festgeluechter Zäit wäert ech waarden, bis mäi Wiessel kënnt. Hiob 14:14

Weess du, wéini déi wëll Geessen um Fiels gebueren? Oder kanns du feststellen, wéini d'Hënn kälwen? Kanns du d'Méint zielen, déi se erfëllen? Oder weess du, wéini se gebueren? Hiob 39:1-2

Du hues Freed a mengem Häerz bruecht, méi wéi zu der Zäit, wou hiert Kären an hire Wäin zougeholl hunn. Psalm 4:7

Den Här wäert och eng Zuflucht fir déi Ënnerdréckt sinn, eng Zuflucht a schwieregen Zäiten. Psalm 9:9

D'Wierder vum Här sinn reng Wierder: wéi Sëlwer, dat an engem Äerduewen gepréift gëtt, siwe Mol gereinegt. Psalm 12:6

Du wäerts se wéi e Feieruewen an der Zäit vun dengem Roserei maachen; den Här wäert se a sengem Roserei verschléngen, an d'Feier wäert se verbrennen. Psalm 21:9

Well an der Zäit vun der Nout verstoppt hie mech a sengem Pavillon, am Geheimnis vu sengem Tabernakel verstoppt hie mech; hie setzt mech op e Fiels. Psalm 27:5

Meng Zäiten sinn an denger Hand: befreit mech aus der Hand vu menge Feinde a vun deenen, déi mech verfollegen. Psalm 31:15

Dofir soll jiddwereen, deen fromm ass, zu dir bieden, an enger Zäit, wou du fonnt ka ginn: sécherlech, bei de Flute vu grousse Waasser wäerte se net bei hie kommen. Psalm 32:6

(E Psalm vum David, wéi hien säi Verhalen virum Abimelech geännert huet; deen hien fortgedriwwen huet, an hien ass fortgaang.) Ech wäert den HÄR zu all Zäit luewen; säi Luef wäert ëmmer a mengem Mond sinn. Psalm 34:1

Si wäerten an der béiser Zäit net beschämt ginn, an an den Deeg vun der Hongersnout wäerte si sättegt ginn. Mee d'Hëllef vun de Gerechten ass vum Här: hien ass hir Kraaft an der Zäit vun der Nout. Psalm 37:19,39

(Fir de Chefmusiker, E Psalm vum David.) Glécklech ass deen, deen op déi Aarm oppasst; den Här wäert hien an der Nout retten. Psalm 41:1

Mir hunn et mat eisen Oueren héieren, o Gott, eis Pappen hunn eis erzielt, wat Dir an hiren Deeg, an der aler Zäit gemaach hutt. Psalm 44:1

Wann ech Angscht hunn, vertrauen ech op dech. Psalm 56:3

Vertraut op hien zu all Zäit; Dir Vollek, gitt Äert Häerz virun him aus: Gott ass eng Zuflucht fir eis. Sela. Psalm 62:8

Mäi Gebied ass zu dir, Här, zu enger Zäit wou ech mech wuel fillen: Gott, héier mech duerch d'villfälteg Barmhäerzegkeet, duerch d'Wourecht vun denger Rettung. Psalm 69:13

Verwerf mech net am Alter; verlooss mech net, wann meng Kraaft ophält. Psalm 71:9

Mä hie war voller Matgefill a verginn hir Ongerechtegkeet, an huet se net zerstéiert; jo, dacks huet hie säi Roserei ofgedréit, an net all säi Roserei opgewühlt. Psalm 78:38

D'Hasser vum Här hätten sech him ënnerwerfe sollen, mä hir Zäit hätt fir ëmmer gedauert. Psalm 81:15

Denk drun, wéi kuerz meng Zäit ass: firwat hues du all Mënschen ëmsoss gemaach? Psalm 89:47

Du wäerts opstoen a mat Sion Barmhäerzegkeet hunn, well d'Zäit fir hatt ze gönnen, jo, déi festgeluecht Zäit ass komm. Psalm 102:13

Hie schéckt e Mann virun hinnen, de Joseph, deen als Dénger verkaaft gouf: deem seng Féiss si mat Fesselen verletzt hunn; hie gouf an Eisen geluecht: Bis zur Zäit wou säi Wuert koum: d'Wuert vum Här huet hien op d'Prouf gestallt. De Kinnek huet geschéckt a lassgelooss; souguer de Herrscher vum Vollek, a léisst hie fräi goen. Psalm 105:17-20

Glécklech sinn déi, déi d'Uerteel behalen, an déi, déi zu all Zäit Gerechtegkeet maachen. Psalm 106:3

Vill Mol huet hien se gerett; mä si hunn hien mat hirem Rot provozéiert a goufe wéinst hirer Ongerechtegkeet erofgedréckt. Trotzdem huet hien op hir Leed gekuckt, wéi hien hiert Gejäiz héieren huet. Psalm 106:43-44

Gelueft sief den Numm vum Här vun elo un a fir ëmmer. Psalm 113:2

Mee mir wäerten den HÄR vun elo un a fir ëmmer luewen. Lueft den HÄR. Psalm 115:18

Meng Séil brécht wéinst der Verlaangen no dengen Uerteeler zu all Zäit. Psalm 119:20

Siwe Mol am Dag luewen ech dech wéinst dengen gerechten Uerteeler. Psalm 119:64

Et ass Zäit fir dech, Här, ze schaffen: well si hunn däi Gesetz ongëlteg gemaach. Psalm 119:126

Den Här wäert däin Ausgang an däin Entrée vun elo un a fir ëmmer schützen. Psalm 121:8

(E Lidd vun de Graden.) Oft hunn si mech vu menger Jugend un geplot, soll Israel elo soen: Oft hunn si mech vu menger Jugend un geplot, awer si hunn mech net iwwerwonne. Psalm 129:1-2

E Frënd huet ëmmer Léift, an e Brudder gëtt fir Widregkeeten gebuer. Spréch 17:17

Well e gerechte Mann fällt siwe Mol a steet erëm op, mä déi Béis falen an d'Ongléck. Spréch 24:16

Wéi d'Keelt vum Schnéi an der Zäit vun der Ernte, sou ass e treie Bot fir déi, déi hie schécken: well hie erfrëscht d'Séil vu senge Meeschteren. Vertrauen an en ontreie Mann an der Zäit vun der Nout ass wéi en gebrachenen Zänn an e Fouss aus dem Gelenk. Spréch 25:13,19

Gëtt et iergendeng Saach, vun där ee ka soen: "Kuckt, dëst ass nei?" Et ass schonn aus aler Zäit, déi virun eis war. Prediger 1:10

Fir all Saach gëtt et eng Zäit, an eng Zäit fir all Zweck ënner dem Himmel: Eng Zäit fir gebuer ze ginn, an eng Zäit fir ze stierwen; eng Zäit fir ze planzen, an eng Zäit fir dat Geplanzt erauszerappen; eng Zäit fir ze killen, an eng Zäit fir ze heelen; eng Zäit fir ofzebriechen, an eng Zäit fir opzebauen; eng Zäit fir ze kräischen, an eng Zäit fir ze laachen; eng Zäit fir ze traueren, an eng Zäit fir ze danzen; eng Zäit fir Steng ewechzewerfen, an eng Zäit fir Steng zesummenzesaufen; eng Zäit fir ze

ëmfaassen, an eng Zäit fir sech net ëmzefaassen; eng Zäit fir ze kréien, an eng Zäit fir ze verléieren; eng Zäit fir ze halen, an eng Zäit fir ewechzewerfen; eng Zäit fir ze räissen, an eng Zäit fir ze nähen; eng Zäit fir ze schweigen, an eng Zäit fir ze schwätzen; eng Zäit fir ze gär ze hunn, an eng Zäit fir ze haassen; eng Zäit vum Krich, an eng Zäit vum Fridden. Wat huet deen, deen schafft, dorun, mat deem hie sech schafft? Ech hunn d'Aarbecht gesinn, déi Gott de Mënschekanner ginn huet, fir sech doran ze beschäftegen. Hien huet alles schéin zu senger Zäit gemaach; hien huet och d'Welt an hirem Häerz geluecht, sou datt kee Mënsch d'Wierk erausfanne kann, dat Gott mécht, vum Ufank bis zum Schluss. Ech weess, datt näischt Gutt an hinnen ass, ausser datt e Mënsch sech freet a gutt a sengem Liewen mécht. An och datt all Mënsch iesst an drénkt a sech iwwer all seng Aarbecht freet, dat ass e Kaddo vu Gott. Ech weess, datt alles wat Gott mécht, et fir ëmmer wäert sinn: näischt kann derbäigesat ginn, an näischt kann dovun ewechgeholl ginn: a Gott mécht et, fir datt d'Mënsche virun him fäerten. Dat wat war, ass elo; an dat wat soll sinn, war schonn; a Gott verlaangt dat wat vergaangen ass. An ausserdem hunn ech ënner der Sonn d'Plaz vum Uerteel gesinn, datt Béises do war; an d'Plaz vun der Gerechtegkeet, datt Ongerechtes do war. Ech hunn a mengem Häerz gesot: Gott wäert déi Gerecht an déi Béis beurteelen: well et gëtt do eng Zäit fir all Zweck a fir all Wierk. Prediger 3:1-17

Sidd net ze béis, a sidd net domm: firwat sollts du virun denger Zäit stierwen? Prediger 7:17

Wien d'Geboter hält, wäert näischt Béises spieren: an d'Häerz vun engem weise Mann erkennt souwuel Zäit wéi och Uerteel. Well fir all Zweck gëtt et Zäit an Uerteel, dofir ass d'Leed vum Mënsch grouss op him. Well hie weess net, wat geschéie wäert: well wien kann him soen, wéini et geschéie wäert? Et gëtt kee Mënsch, deen Muecht iwwer de Geescht huet, fir de Geescht zréckzehalen; an hien huet och keng Muecht um Dag vum Doud: an et gëtt keng Entloossung an deem Krich; an d'Béisheet wäert och déi retten, déi him iwwerginn sinn. All dat hunn ech gesinn, an hunn mäin Häerz op all Wierk geriicht, dat ënner der Sonn gemaach gëtt: et gëtt eng Zäit, wou ee Mënsch iwwer en aneren herrscht, zu sengem eegene Schued. Prediger 8:5-9

Och wann e Sënner honnert Mol Béises mécht, a seng Deeg verlängert ginn, weess ech awer sécher, datt et gutt geet mat deenen, déi Gott fäerten, déi virun him fäerten: Prediger 8:12

Ech sinn zréckkomm an hunn ënner der Sonn gesinn, datt d'Course net fir déi Schnell ass, an de Kampf net fir déi Stäerk, an och net fir déi Wäis Brout, nach fir de Verstandige Räichtum, nach fir de Geschéckte Gunst; mee Zäit an Zoufall kommen hinnen all. Well de Mënsch kennt och seng Zäit net: wéi d'Fësch, déi an engem béise Netz gefaange ginn, a wéi d'Vullen, déi an der Fal gefaange ginn, sou sinn d'Mënschekanner an enger béiser Zäit gefaange ginn, wann se op eemol op si fällt. Prediger 9:11-12

D'Blummen erschéngen op der Äerd; d'Zäit vum Gesang vun de Vullen ass komm, an d'Stëmm vun der Schildkröt gëtt an eisem Land héieren; Lidd vum Salomo 2:12

Prophezeiung

O Här, sief eis gnädeg; mir hunn op dech gewaart; sief hinnen all Moien en Aarm, eis Rettung och an der Zäit vun der Nout. Jesaja 33:2

A Wäisheet a Wëssen sollen d'Stabilitéit vun dengen Zäiten an d'Kraaft vum Heil sinn: d'Angscht virum Här ass säi Schatz. Jesaja 33:6

Fäert Iech net, a sidd net ängschtlech: hunn ech Iech dat net vun deemols un gesot a verkënnegt? Dir sidd meng Zeie. Gëtt et e Gott ausser mir? Jo, et gëtt kee Gott; ech kennen keen. Jesaja 44:8

Sot et hinnen a bréngt se no; jo, loosst se zesumme Rot huelen: Wien huet dat zënter aler Zäit verkënnegt? Wien huet et zënter där Zäit erzielt? Sinn ech net den HÄR? An et gëtt kee Gott ausser mir; e gerechte Gott an e Retter; et gëtt keen ausser mir. Jesaja 45:21

Déi, déi vum Ufank un d'Enn verkënnegen, an zënter aler Zäiten dat, wat nach net gemaach ass, a soen: Mäi Rot wäert bestoen, an ech wäert all mäi Wëlle maachen: Jesaja 46:10

Zu engem Bam soen: „Du bass mäi Papp," an zu engem Steen: „Du hues mech gebuer." Well si hunn mir de Réck gedréit, an net hiert Gesiicht. Mee an der Zäit vun hirer Nout soen si: „Steh op a rett eis." Mee wou sinn deng Götter, déi du dir gemaach hues? Loosst se opstoen, wa se dech an der Zäit vun denger Nout retten kënnen. Well sou vill Stied sinn deng Götter, o Juda." Jeremia 2:27-28

Zu där Zäit wäerte si Jerusalem den Troun vum Här nennen; an all d'Natiounen wäerten sech do versammelt hunn, fir den Numm vum Här, zu Jerusalem; a si wäerten net méi no der Imaginatioun vun hirem béisen Häerz goen. Jeremia 3:17

Hu si sech geschummt, wéi si eng Gräueltheet begaangen hunn? Nee, si hunn sech guer net geschummt, si konnten sech och net rout maachen: dofir wäerte si ënnert deenen falen, déi falen: an der Zäit, wou ech si besichen, wäerte si erofgehäit ginn, seet den HÄR. Jeremia 6:15

Jo, de Storch um Himmel kennt seng festgeluecht Zäiten; an d'Schildkröt, de Kranich an d'Schwalbe halen sech un d'Zäit vun hirem Kommen; awer mäi Vollek kennt d'Uerteel vum Här net. Hu si sech geschummt, wéi si eng Gräuelt gemaach hunn? Nee, si hunn sech guer net geschummt, a si konnten net rout ginn: dofir wäerte si ënnert deenen falen, déi falen: an der Zäit vun hirer Besuch wäerte si erofgehäit ginn, seet den Här. Mir hunn op Fridden gewaart, awer näischt Gutt koum; an op eng Zäit vun der Gesondheet, a kuckt, Onrou! Jeremia 8:7,12,15

Den Här sot: Wierklech, et wäert gutt goen mat Ärem Rescht; wierklech, ech wäert de Feind dozou bréngen, dech gutt ze bieden an der Zäit vum Béisen an an der Zäit vun der Nout. Jeremia 15:11

An deenen Deeg, an zu där Zäit, wäert ech dem David e Branche vun der Gerechtegkeet wuessen loossen; an hie wäert Uerteel a Gerechtegkeet am Land maachen. Jeremia 33:15

An deenen Deeg an zu där Zäit, seet den HÄR, wäerten d'Kanner vun Israel kommen, si an d'Kanner vu Juda zesummen, si wäerten higoen a kräischen; si wäerten higoen a sichen den HÄR, hire Gott. Jeremia 50:4

Kuckt, ech sinn géint dech, du stolzste, seet den Här, den HÄR vun den Arméien: well däin Dag ass komm, d'Zäit, wou ech dech besiche wäert. Jeremia 50:31

Flücht aus Babylon eraus, a befreit jidderee seng Séil; gitt net an hirer Ongerechtegkeet ofgeschnidden; well dëst ass d'Zäit vun der Rach vum Här; hie wäert hir d'Geld erweisen. Jeremia 51:6

Firwat vergiesss du eis fir ëmmer a verléisst eis sou laang? Klagelieder 5:20

An däi Fleesch, dat s du iesst, soll no Gewiicht sinn, zwanzeg Schekel den Dag: vun Zäit zu Zäit solls du et iessen. Du solls och Waasser no Mooss drénken, de sechsten Deel vun engem Hin: vun Zäit zu Zäit solls du drénken. Hesekiel 4:10-11

De Moien ass bei dir komm, du, deen am Land wunnt! D'Zäit ass komm, den Dag vun der Onrou ass no, an et gëtt net méi gekrasch vun de Bierger. D'Zäit ass komm, den Dag kënnt no: de Keefer soll sech net freeën, an de Verkeefer soll net traueren, well de Roserei ass iwwer all seng Villfalt. Ezekiel 7:7, 12

Wéi ech elo laanscht dech gaange sinn an dech ugekuckt hunn, do war deng Zäit d'Zäit vun der Léift; an ech hunn mäi Mantel iwwer dech ausgebreet an deng Nacktheet bedeckt. Jo, ech hunn dir geschwuer an e Bund mat dir agaangen, seet den Här Gott, an du bass mäin ginn. Ezekiel 16:8

Well den Dag ass no, ja, den Dag vum Här ass no, en wolleken Dag; et wäert d'Zäit vun den Heiden sinn. Ezekiel 30:3

An et wäert geschéien, zur selwechter Zäit, wann de Gog géint d'Land vun Israel kënnt, seet den Här Gott, datt mäi Roserei mir an d'Gesiicht opkënnt. Ezekiel 38:18

De Kinnek huet geäntwert a gesot: Ech weess sécher, datt Dir Zäit gewënne wëllt, well Dir gesitt, datt d'Saach bei mir fort ass. Mee wann Dir mir den Dram net erzielt, gëtt et nëmmen een Uerteel fir Iech: well Dir hutt léieg a korrupt Wierder virbereet, fir se viru mir ze schwätzen, bis d'Zäit sech ännert. Dofir erzielt mir den Dram, an ech wäert wëssen, datt Dir mir seng Interpretatioun soe kënnt. Daniel 2:8-9

Dunn ass den Daniel eran gaangen an huet de Kinnek gefrot, him Zäit ze ginn, an dem Kinnek d'Interpretatioun ze soen. Daniel 2:16

An hie verännert d'Zäiten an d'Joreszäiten: hie setzt Kinneken of a setzt Kinneken op d'Plaz; hie gëtt de Weise Wäisheet a Wëssen deenen, déi Verständnis hunn. Daniel 2:21

An um Enn vun den Deeg hunn ech, den Nebukadnezar, meng Aen an den Himmel gehuewen, a mäi Verstand ass bei mir zréckkomm, an ech hunn den Allerhéchsten gelueft, an ech hunn hien gelueft an geéiert, deen fir ëmmer lieft, deem seng Herrschaft eng éiweg Herrschaft ass, a säi Räich vu Generatioun zu Generatioun ass. An all d'Awunner vun der Äerd ginn als näischt ugesinn: an hie mécht no sengem Wëllen an der Arméi vum Himmel, an ënner den Awunner vun der Äerd: a keen kann seng Hand ophalen, oder zu him soen: Wat méchs du? Zur selwechter Zäit ass mäi Verstand bei mech zréckkomm; an fir d'Herrlechkeet vu mengem Räich ass meng Éier a Glanz bei mech zréckkomm; a meng Conseilleren a meng Hären hunn mech gesicht; an ech gouf a mengem Räich etabléiert, an ausgezeechent Majestéit gouf mir bäigefüügt. Elo luewen, erhiewen an éieren ech, den Nebukadnezar, de Kinnek vum Himmel, all deem seng Wierker Wourecht sinn, a seng Weeër Gerechtegkeet: an déi, déi am Stolz wanderen, kann hie reduzéieren. Daniel 4:34-37

Wéi den Daniel wousst, datt d'Schrëft ënnerschriwwen war, ass hien a säin Haus gaangen; a seng Fënsteren a sengem Zëmmer Richtung Jerusalem waren op, an hien huet sech dräimol am Dag op d'Knéie gefall, gebiet a viru sengem Gott gedankt, wéi hie fréier gemaach huet. Daniel 6:10

Dofir sollt Dir wëssen a verstoen, datt vum Ufank vum Gebot, Jerusalem erëm opzebauen an ze restauréieren, bis zum Messias, dem Prënz, siwe Wochen a siechzeg Wochen daueren: d'Strooss an d'Mauer ginn erëm opgebaut, och a schwieregen Zäiten. Daniel 9:25

Séet fir iech selwer a Gerechtegkeet, erntet a Barmhäerzegkeet; brécht ärem Braachland op, well et ass Zäit fir den Här ze sichen, bis hie kënnt a Gerechtegkeet iwwer iech reent. Hosea 10:12

Well, kuckt, an deenen Deeg, an zu där Zäit, wann ech d'Gefangenschaft vu Juda a Jerusalem zréckbréngen, wäert ech och all Natiounen zesummebréngen, an ech wäert se an d'Dall vum Joschafat erofféieren, an ech wäert do mat hinnen fir mäi Vollek a fir mäin Ierfschaft Israel plädéieren, dat se ënner de Natiounen verstreet hunn, a mäi Land opgedeelt hunn. Joel 3:1-2

Well ech kennen är vill Iwwertrëtter an är grouss Sënnen: si plagen déi Gerecht, si huelen e Schmiergeld un, an si verdreiwen déi Aarm am Paart vun hirem Recht. Dofir sollen déi Klug an där Zäit roueg bleiwen; well et ass eng béis Zäit. Sicht dat Gutt, an net dat Béist, fir datt Dir liewe kënnt: an esou wäert den HÄR, de Gott vun den Arméien, mat iech sinn, wéi Dir gesot hutt. Amos 5:12-14

An d'Wuert vum Här koum zum Jona en zweet Mol a sot: "Stinn op, gitt op Ninive, déi grouss Stad, a priedegt hir déi Priedegt, déi ech dir virschloen." Jona 3:1-2

Dofir seet den HÄR sou: Kuckt, géint dës Famill plangen ech eppes Béises, vun deem Dir Ären Hals net eraushuele kënnt, an Dir sollt net iwwerzeegt goen, well dës Zäit ass béis. Micha 2:3

Dann wäerte si den Här uruffen, mä hie wäert se net héieren; hie wäert säi Gesiicht zu där Zäit virun hinne verstoppen, well si sech schlecht an hire Verhandlungen beholl hunn. Micha 3:4

Wat denkt Dir Iech géint den HÄR vir? Hie wäert en Enn maachen; d'Leed wäert net en zweete Kéier opstoen. Nahum 1:9

Well d'Visioun ass nach fir eng bestëmmten Zäit, awer um Enn wäert se schwätzen, an net léien: wann se och dauert, waart drop; well se wäert sécher kommen, se wäert net wachten. Habakkuk 2:3

An et wäert zu där Zäit geschéien, datt ech Jerusalem mat Käerzen duerchsichen an déi Männer bestrofen, déi op hire Récken sëtzen, déi an hirem Häerz soen: Den Här wäert weder Gutt nach Béises maachen. Sefanja 1:12

Kuckt, zu där Zäit wäert ech all déi, déi dech plagen, zerstéieren: an ech wäert déi, déi hänke bleift, retten, an déi, déi verdriwwe gouf, zesummebréngen; an ech wäert hinnen Luef a Ruff ginn an all Land, wou se beschämt goufen. Zu där Zäit wäert ech iech zréckbréngen, och an der Zäit, wou ech iech zesummebréngen: well ech wäert iech zu engem Numm a Luef ënner all de Vëlker vun der Äerd maachen, wann ech Är Gefaangenschaft virun Ären Aen ëmdréinen, seet den HÄR. Sefanja 3:19-20

Sou seet den Här vun den Arméien: Dëst Vollek seet: D'Zäit ass nach net komm, d'Zäit, datt d'Haus vum Här gebaut soll ginn. Dunn koum d'Wuert vum Här duerch den Haggai, de Prophet, a sot: Ass et Zäit fir iech, an ären Daachhaiser ze wunnen, während dëst Haus a Verwüstung läit? Dofir seet den Här vun den Arméien elo sou: Kuckt op är Weeër. Haggai 1:2-4

An ech wäert dem Iesser fir iech scheissen, an hie wäert d'Friichten vun ärem Buedem net zerstéieren; an äre Wäistéck wäert hir Friichten net virzäiteg um Feld ofwerfen, seet den Här vun den Arméien. Maleachi 3:11

Evangelien an Apostelgeschichten

Vun där Zäit un huet de Jesus ugefaang ze priedegen a ze soen: "Bekehrt iech, well d'Himmelräich ass no." Matthäus 4:17

Dir hutt héieren, datt et vun de fréiere Leit gesot gouf: Du solls net ëmbréngen; a jiddereen, deen ëmbréngt, muss virum Geriicht gedroe ginn. Mee ech soen iech: Jiddereen, deen ouni Grond op säi Brudder rosen ass, muss virum Geriicht gedroe ginn. A jiddereen, deen zu sengem Brudder seet: Raka, muss virum Conseil gedroe ginn. Mee jiddereen, deen seet: Du Narr, muss virum Hellefeier gedroe ginn. Wann s du also däi Kaddo op den Altor brengs an dech do drun erënners, datt däi Brudder eppes géint dech huet, da loos däi Kaddo do virum Altor stoen a gee fort. Versöhn dech als éischt mat däi Brudder, da komm a bréng däi Kaddo. Vereinbar dech séier mat dengem Géigner, soulaang s du nach mat him ënnerwee bass; fir datt den Géigner dech net dem Riichter ausliwwert, an de Riichter dech dem Offizéier ausliwwert, an du an de Prisong gehäit gëss. Wierklech soen ech iech: Du wäerts do guer net erauskommen, bis s du dee gréisste Fënnef bezuelt hues. Dir hutt héieren, datt et vun de fréiere Leit gesot gouf: Du solls keen Ehebriech maachen. Mee ech soen iech: Jiddereen, deen eng Fra ukuckt, fir se ze begierwen, huet schonn a sengem Häerz Ehebriech mat hir begaangen. A wann däi rietst A dech stéisst, räisst et eraus a gehei et vun dir ewech; well et ass dir gutt, datt ee vun dengen Gliedmaßen ëmgeet, an net datt däi ganze Kierper an d'Häll gehäit gëtt. A wann deng riets Hand dech stéisst, hak et of a gehei et vun dir ewech; well et ass dir gutt, datt ee vun dengen Gliedmaßen ëmgeet, an net datt däi ganze Kierper an d'Häll gehäit gëtt. Et gouf gesot: Jiddereen, deen seng Fra fortscheet, soll hir e Scheedungsschreiwen ginn. Mee ech soen iech: Jiddereen, deen seng Fra fortscheet, ausser aus Grënn vun der Hoerlechkeet, verursaacht, datt si Ehebriech mécht; a jiddereen, deen déi gescheet Fra bestuet, mécht Ehebriech. Dir hutt héieren, datt et vun de fréiere Leit gesot gouf: Du solls dech net opginn, mä du solls dem Här deng Eeder halen. Mee ech soen iech: Schwéier guer net; weder beim Himmel, well et ass Gottes Troun; nach bei der Äerd, well et ass seng Foussbänk; nach bei Jerusalem, well et ass d'Stad vum grousse Kinnek. Du solls och net bei dengem Kapp schwieren, well du kanns keen Hoer wäiss oder schwaarz maachen. Mee loosst Är Ried sinn: Jo, jo; Nee, nee: well alles wat méi ass wéi dat hei kënnt vum Béisen. Dir hutt héieren, datt et gesot gouf: En A fir en A an en Zänn fir en Zänn. Mee ech soen iech: Widdersetzt Iech net dem Béisen; mee wien dech op deng riets Wang schléit, dréit him och déi aner zou. A wann iergendeen dech viru Geriicht verklot an däi Mantel ewechhëlt, da loosst him och däi Mantel kréien. A wien dech zwéngt, eng Meil ze goen, da gitt mat him zwou. Gëff deem, deen Iech freet, a wendt Iech net vun deem of, deen eppes vun Iech léine wëll. Dir hutt héieren, datt gesot gouf: Du solls däi Noper gär hunn a däi Feind haassen. Mee ech soen iech: Léift Är Feinde, seegent déi, déi iech verfluchen, maacht gutt deenen, déi iech haassen, a biet fir déi, déi iech verfollegen, fir datt Dir Kanner vun Ärem Papp am Himmel sidd. Well hie léisst seng Sonn opgoen iwwer déi Béis an déi Gutt, a léisst Reen iwwer déi Gerecht an déi Ongerecht. Well wann Dir déi gär hutt, déi iech gär hunn, wat fir e Loun hutt Dir? Maachen net och d'Steierzueler datselwecht? A wann Dir nëmmen Är Bridder begréisst, wat maacht Dir dann méi wéi anerer? Maachen net och d'Steierzueler dat? Sidd also perfekt, sou wéi Äre Papp am Himmel perfekt ass. Matthäus 5:21-48

An de Moie gëtt et haut schlecht Wieder, well den Himmel ass rout a gro. O Dir Heuchler, Dir kënnt d'Ausgesinn vum Himmel erkennen, awer kënnt Dir d'Zeeche vun der Zäit net erkennen? Matthäus 16:3

Dunn koum de Péitrus bei hie a sot: „Här, wéi dacks soll mäi Brudder géint mech sënnegen, an ech verzeien him dann? Bis siwe Mol?“ De Jesus sot zu him: „Ech soen dir net, bis siwe Mol, mee bis siwwenzeg Mol siwe.“ Matthäus 18:21-22

An hien huet gesot: "Gitt an d'Stad bei sou ee Mann a sot zu him: 'De Meeschter seet: Meng Zäit ass no; ech wäert d'Pessach bei dir doheem mat menge Jünger halen." Matthäus 26:18

A sot: "D'Zäit ass erfëllt, an d'Kinnekräich vu Gott ass no; bekéiert Iech a gleeft dem Evangelium." Markus 1:15

Dunn huet de Péitrus ugefaangen zu him ze soen: „Kuckt, mir hunn alles verlooss a sinn dir nogaangen.“ An de Jesus huet geäntwert a gesot: „Amen, ech soen iech: Et gëtt kee Mënsch, deen Haus oder Bridder oder Schwësteren oder Papp oder Mamm oder Fra oder Kanner oder Land fir mech an d'Evangelium verlooss huet, deen elo an dëser Zäit honnertfacht kritt: Haiser a Bridder a Schwësteren a Mammen a Kanner a Land, mat Verfollegungen; an an der kommender Welt dat éiwegt Liewen. Mä vill, déi Éischt sinn, ginn déi Lescht, an déi Lescht déi Éischt.“ Markus 10:28-31

Well an deenen Deeg gëtt et sou eng Leed, wéi et net vun Ufank vun der Schöpfung, déi Gott erschaf huet, bis elo war, a wéi et och net méi gëtt. Passt op, waacht a biet, well Dir wësst net, wéini d'Zäit ass. Markus 13:19,33

Passt op iech op: Wann däi Brudder géint dech schëllegt, da riicht hien un; a wann hien sech bereet, da verzeih him. A wann hien dech siwe Mol am Dag schëllegt a siwe Mol am Dag bei dech zréckkënnt a seet: Ech bereie mech, da solls du him verzeihen. Lukas 17:3-4

Dunn huet de Péitrus gesot: „Kuckt, mir hunn alles verlooss a sinn dir nogaangen.“ An hien huet zu hinnen gesot: „Amen, ech soen iech: Et gëtt kee Mënsch, deen Haus, Elteren, Bridder, Fra oder Kanner fir d'Kinnekräich vu Gott verlooss huet, deen net vill méi an dëser Zäit kritt, an an der kommender Welt éiwegt Liewen.“ Dunn huet hien déi Zwielef bei sech geholl a sot zu hinnen: „Kuckt, mir ginn op Jerusalem, an alles wat vun de Prophéite iwwer de Mënschejong geschriwwe steet, wäert erfëllt ginn.“ Lukas 18:28-31

An hien huet gesot: Passt op, datt Dir net täuscht gitt; well vill wäerten a mengem Numm kommen a soen: Ech sinn de Christus; an d'Zäit kënnt no; gitt dofir net no hinnen. Lukas 21:8

An si wäerten duerch d'Schnëtt vum Schwäert falen a ginn als Gefaangenen an all d'Natiounen gefouert; a Jerusalem wäert vun den Heiden zertrëppelt ginn, bis d'Zäite vun den Heiden erfëllt sinn. Lukas 21:24

De Jesus sot zu him: „Ech sinn esou laang bei iech, an du kanns mech net, Philippe? Wien mech gesinn huet, huet de Papp gesinn; a wéi sees du dann: Weist eis de Papp?“ Johannes 14:9

Dës Saachen hunn ech zu iech gesot, fir datt Dir Iech net stéiert. Si wäerten iech aus de Synagogen eraussträichen. Jo, d'Zäit kënnt, datt jiddereen, deen iech ëmbréngt, mengt, datt hie Gott en Déngscht mécht. An dës Saachen wäerten si iech maachen, well si weder de Papp nach mech kennen. Mee dës Saachen hunn ech iech gesot, fir datt Dir, wann d'Zäit kënnt, Iech drun erënnert, datt ech iech dovunner gesot hunn. An dës Saachen hunn ech iech net vun Ufank un gesot, well ech mat iech war. Johannes 16:1-4

Dës Saachen hunn ech a Spréchwierder zu iech gesot; mee d'Zäit kënnt, wou ech net méi a Spréchwierder zu iech schwätzen, mee iech kloer vum Papp verkënnegen. Johannes 16:25

Hie sot nach eng Kéier zu him: „Simon, Jong vum Jonas, hues du mech gär?“ Hie sot zu him: „Jo, Här, du weess, datt ech dech gär hunn.“ Hie sot zu him: „Hieß meng Schof.“ Hie sot zu him dat drëtt

Mol: „Simon, Jong vum Jonas, hues du mech gär?“ De Péitrus war traureg, well hien dat drëtt Mol zu him gesot huet: „Hues du mech gär?“ An hie sot zu him: „Här, du weess alles; du weess, datt ech dech gär hunn.“ De Jesus sot zu him: „Hieß meng Schof.“ Johannes 21:16-17

Wéi si zesummekomm waren, hunn si hie gefrot: „Här, wäerts du an dëser Zäit d'Kinnekräich fir Israel erëm hierstellen?“ An hien huet zu hinnen gesot: „Et ass net un iech, d'Zäiten oder d'Zäiten ze kennen, déi de Papp a senger eegener Muecht festgeluecht huet.“ Apostelgeschicht 1:6-7

Bekéiert Iech dofir a bekéiert Iech, fir datt Är Sënne ausgeläscht ginn, wann d'Zäite vun der Erfrëschung vun der Präsenz vum Här kommen; an hie wäert Jesus Christus schécken, deen Iech virdru gepriedegt gouf: Deen den Himmel muss ophuelen bis zu den Zäite vun der Widderopbau vun allem, wat Gott duerch de Mond vun all senge hellege Prophéiten zënter dem Ufank vun der Welt geschwat huet. Apostelgeschicht 3:19-21

Mä wéi d'Zäit vun der Verspriechen, déi Gott dem Abraham versprach hat, no koum, ass d'Vollek an Ägypten gewuess a sech multiplizéiert, Apostelgeschicht 7:17

An d'Stëmm sot erëm zum zweete Mol zu him: "Wat Gott gereinegt huet, dat solls du net onheileg nennen." Apostelgeschicht 10:15

Si sinn dofir laang do bliwwen a hunn fräiwëlleg am Här geschwat, deen dem Wuert vu senger Gnod Zeienausso ginn huet an Zeeche a Wonner duerch hir Hänn gemaach huet. Apostelgeschicht 14:3

An huet aus engem Blutt all Natioune vun de Mënsche gemaach, fir datt se op der ganzer Äerd wunne sollen, an huet déi virdru festgeluecht Zäiten an d'Grenze vun hirer Wunnplaz festgeluecht; an d'Zäite vun dëser Onwëssenheet huet Gott iwwersinn, awer elo befielt hien alle Mënschen iwwerall, sech ze bekéieren: Apostelgeschicht 17:26,30

An nodeems hien eng Zäit do verbruecht hat, ass hien fortgaangen an huet sech duerch dat ganzt Land vu Galatien a Phrygien gereest an huet all d'Jünger gestäerkt. Apostelgeschicht 18:23

An wéi hien iwwer Gerechtegkeet, Selbstbestëmmung an dat zukünftegt Uerteel geschwat huet, huet de Felix geziddert a geäntwert: "Géi elo fort; wann ech eng gëeegent Zäit hunn, ruffen ech dech." Apostelgeschicht 24:25

Epistelen

Well wéi mir nach keng Kraaft haten, ass Christus zur gegebener Zäit fir déi Ongerecht gestuerwen. Römer 5:6

Well ech mengen, datt d'Leed vun dëser Zäit net wäert ass, mat der Herrlechkeet ze vergläichen, déi an eis opgedeckt gëtt. Römer 8:18

Sou gëtt et dann och an dëser aktueller Zäit e Rescht, no der Auswiel vun der Gnod. Römer 11:5

An datt, well mir d'Zäit kennen, et elo Zäit ass, aus dem Schlof opzewachen: well eis Erléisung elo méi no ass wéi wéi mir gegleeft hunn. Römer 13:11

Dofir sollt Dir näischt virum Enn vun der Zäit urteelen, bis den Här kënnt, deen déi verstoppte Saachen an der Däischtert un d'Liicht bréngt an d'Rätsel vun den Häerzer offensichtlech mécht; an dann wäert all Mënsch Luef vu Gott kréien. 1 Korinther 4:5

(Well hie seet: Ech hunn dech zu enger Zäit héieren, déi mir gefall huet, an um Dag vun der Erléisung hunn ech dir gehollef: Kuckt, elo ass déi Zäit, déi mir gefall huet; Kuckt, elo ass den Dag vun der Erléisung.) 2 Korinther 6:2

Mee duerch eng Gläichheet, fir datt elo äre Räichtum hire Mangel deckt, fir datt och hire Räichtum äre Mangel deckt: fir datt et Gläichheet gëtt: 2 Korinther 8:14

Ech soen elo: Soulaang den Ierwe nach e Kand ass, ënnerscheet sech hien net vun engem Dénger, och wann hien Här iwwer alles ass; mä hie steet ënner Erzéier a Verwalter bis zur Zäit, déi de Papp festgeluecht huet.
Sou ware mir och, wéi mir Kanner waren, ënner de Grondelementer vun der Welt a Knechtschaft. Mee wéi d'Zäit erfëllt war, huet Gott säi Jong geschéckt, gebuer aus enger Fra, gebuer ënner dem Gesetz, fir déi ze erléisen, déi ënner dem Gesetz waren, fir datt mir d'Adoptioun vu Jongen kréien. Galater 4:1-5

Fir datt hien an der Zäit, wou d'Zäiten erfëllt sinn, all Saachen, déi am Himmel an op der Äerd sinn, an engem a Christus zesummeféiere kéint, nämlech an him: Epheser 1:10

D'Zäit ausbezuelen, well d'Deeg béis sinn. Epheser 5:16

Gitt a Wäisheet mat deenen, déi dobausse sinn, a läscht d'Zäit aus. Kolosser 4:5

De Geescht seet ausdrécklech, datt an de leschten Zäiten e puer vum Glawen ofwäichen, andeems se op verféierend Geeschter a Léiere vun Däiwelen héieren; 1 Timotheus 4:1

Dëst sollt Dir och wëssen, datt an de leschten Deeg geféierlech Zäiten kommen. 2 Timotheus 3:1

Ech fuerderen dech dofir viru Gott a virum Här Jesus Christus, deen déi Lieweg an déi Doudeg bei senger Erscheinung a sengem Räich riichten wäert: Priedegt d'Wuert; sidd zäitlech an onzäitlech; widderleet, bestreit, ermuntert mat all Gedold a Léier. Well et kënnt eng Zäit, wou si keng gesond Léier méi erdroen, mä no hiren eegenen Begierden sech Léierpersonal ophuele wäerten, well se juckeg Oueren hunn; a si wäerten hir Oueren vun der Wourecht ofwenden a sech zu Fabelen wenden. 2 Timotheus 4:1-4

Mä huet zu gegebener Zäit säi Wuert duerch d'Predigt bekannt gemaach, déi mir no dem Gebot vu Gott, eisem Retter, uvertraut gouf; Titus 1:3

Gott, deen fréier ëmmer erëm an op verschidde Manéiere zu de Pappen duerch d'Prophéiten geschwat huet, Hebräer 1:1

Dofir solle mir ëmsou méi eescht op dat oppassen, wat mir héieren hunn, fir datt mir et net zu all Moment vergiessen. Hebräer 2:1

Hie setzt erëm en bestëmmten Dag fest, andeems hie beim David seet: Haut, no sou enger laanger Zäit; wéi et gesot gëtt: Haut, wann Dir seng Stëmm héiert, da verhärt Är Häerzer net. Hebräer 4:7

Loosst eis dofir fräiwëlleg zum Troun vun der Gnod kommen, fir datt mir Barmhäerzegkeet kréien a Gnod fannen, fir an der Zäit vun der Nout ze hëllefen. Hebräer 4:16

Well Dir wësst net, wat muer geschéie wäert. Well wat ass Äert Liewen? Et ass just en Damp, deen eng kuerz Zäit erschéngt an dann verschwënnt. Jakobus 4:14

Gelueft sief de Gott a Papp vun eisem Här Jesus Christus, deen eis no senger grousser Barmhäerzegkeet duerch d'Operstéiung vu Jesus Christus vun den Doudegen nei geschenkt huet, zu enger lieweger Hoffnung, zu engem onvergänglechen, onbeflekten an onvergänglechen Ierfschaft, dat am Himmel fir iech reservéiert ass. Dir sidd duerch d'Kraaft vu Gott duerch de Glawen bewahrt, fir d'Erléisung, déi prett ass, an der leschter Zäit opgedeckt ze ginn. 1. Petrus 1:3-5

Well Dir wësst jo, datt Dir net mat vergängleche Saachen, wéi Sëlwer a Gold, vun Ärem eidele Liewen, dat Dir vun Äre Pappen iwwer d'Traditioun kritt hutt, erléist gouf; mä mat dem wäertvolle Blutt vu Christus, wéi vun engem Lämmchen ouni Mängel an ouni Fleck: Dee jo virun der Grënnung vun der Welt virbestëmmt gouf, mä an dësen leschten Zäiten fir Iech opgedeckt gouf, déi duerch hie u Gott gleewen, deen hien vun den Doudegen operstanen an him Herrlechkeet ginn huet, fir datt Äre Glawen an Är Hoffnung a Gott sinn. 1. Petrus 1:18-21

Mee Dir sidd eng erausgewielt Generatioun, e kinneklecht Priestertum, eng helleg Natioun, e Vollek vun Eegentum, fir datt Dir d'Léiwe vun deem verkënnege sollt, deen iech aus der Däischtert a säi wonnerbart Liicht geruff huet. Dir, déi fréier kee Vollek waart, awer elo d'Vollek vu Gott sidd. Dir, déi keng Barmhäerzegkeet fonnt haten, awer elo Barmhäerzegkeet fonnt hunn. 1. Petrus 2:9-10

Hire Schmuck soll et net déi äusserlech Schmuck sinn, d'Hoer ze fléchten, d'Gold unzedoen oder d'Kleeder unzedoen; mee et soll de verstoppte Mënsch vum Häerz sinn, an deem wat net vergänglech ass, nämlech d'Schmuck vun engem sanften a rouegen Geescht, deen a Gott senger Siicht ganz wäertvoll ass. Well sou hunn sech och fréier déi helleg Fraen, déi op Gott vertraut hunn, geschmuckt, andeems se hire Männer ënnerworf waren, genee wéi d'Sara dem Abraham gefollegt huet an hien Här genannt huet: hir Duechtere sidd Dir, soulaang Dir gutt maacht a keng Angscht virun iergendenger Erstaunung hutt. 1. Petrus 3:3-6

Well Christus also fir eis am Fleesch gelidden huet, bewaffnet iech och mat deem selwechte Geescht: well wien am Fleesch gelidden huet, huet opgehalen ze sënnegen; fir datt hien déi reschtlech Zäit am Fleesch net méi no de Begierde vun de Mënsche lieft, mä no dem Wëlle vu Gott. Well déi vergaangen Zäit vun eisem Liewen ass genuch fir de Wëlle vun den Heiden ze maachen, wéi mir a Wellegkeet, Begierde, Iwwerfloss u Wäin, Feierlechkeeten, Banqueten an ofgräiflecher Gëtzendéngscht gewandelt hunn: 1. Petrus 4:1-3

Well d'Zäit ass komm, datt d'Uerteel beim Haus vu Gott ufänke muss: a wann et fir d'éischt bei eis ufänkt, wat wäert dann d'Enn vun deenen sinn, déi dem Evangelium vu Gott net gehorchen? 1. Petrus 4:17

Demütigt iech dofir ënner der mächteger Hand vu Gott, fir datt hien iech zur gegebener Zäit erhiewe kann: Werft all är Suergen op hien, well hie sech ëm iech këmmert. 1. Petrus 5:6-7

Kleng Kanner, et ass déi lescht Zäit: an ewéi Dir héieren hutt, datt den Antichrist kënnt, gëtt et elo och vill Antichristen; dovunner wësse mir, datt et déi lescht Zäit ass. 1. Johannes 2:18

Wéi si iech gesot hunn, et géif an der leschter Zäit Spotter ginn, déi no hiren eegenen ongöttleche Begierden wandelen. Judas 1:18

Offenbarung

Glécklech ass deen, deen d'Wierder vun dëser Prophezeiung liest, an déi, déi se héieren an dat behalen, wat dran geschriwwe steet, well d'Zäit ass no. Offenbarung 1:3

An ech hunn bei deem geschwuer, deen fir ëmmer an ëmmer lieft, deen den Himmel an dat, wat dran ass, an d'Äerd an dat, wat dran ass, an d'Mier an dat, wat dran ass, erschaf huet, datt et keng Zäit méi soll ginn: Offenbarung 10:6

Dofir freet Iech, Dir Himmel, an Dir, déi dran wunnt. Wee de Bewunner vun der Äerd an dem Mier! well den Däiwel ass op iech erofkomm a voller Roserei, well hie weess, datt hien nëmmen eng kuerz Zäit huet. Offenbarung 12:12

An en aneren Engel koum aus dem Tempel eraus a rifft mat lauter Stëmm zu deem, deen op der Wollek souz: "Stéiss deng Séiwel eraus a reif, well d'Zäit ass komm fir ze reifen; well d'Ernte vun der Äerd ass reif." Offenbarung 14:15

An hie sot zu mir: Versiegelt d'Wierder vun der Prophezeiung vun dësem Buch net, well d'Zäit ass no. Offenbarung 22:10

Apokryphen

An eis e Liicht am Haus vum Här, eisem Gott, ze entdecken, a fir eis Iessen an der Zäit vun eiser Knechtschaft ze ginn. 1 Esdras 8:79

An erëm am Laf vun der Zäit hues du d'Iwwerschwemmung iwwer déi bruecht, déi op der Welt gewunnt hunn, an hues se zerstéiert. 2 Esdras 3:9

An kann d'Saachen net verstoen, déi de Gerechten an der zukünfteger Zäit versprach ginn: well dës Welt ass voller Ongerechtegkeet a Schwächten. Well de Kär vum béise Som ass vun Ufank un am Häerz vum Adam geséit ginn, a wéi vill Ongottlechkeet huet et bis zu dëser Zäit bruecht? A wéi vill wäert et nach bréngen, bis d'Zäit vum Dreschen kënnt? 2 Esdras 4:27,30

Well fir iech ass d'Paradies opgemaach ginn, de Bam vum Liewen ass geplanzt, d'Zäit déi kënnt ass virbereet, d'Iwwerflëssegkeet ass virbereet, eng Stad ass gebaut, a Rou ass erlaabt, jo, perfekt Guttheet a Wäisheet. 2 Esdras 8:52

Hien huet mir dunn geäntwert a gesot: Mooss du d'Zäit grëndlech of: a wann du en Deel vun de Zeeche gesitt, déi ech dir virdru gesot hunn, dann wäerts du verstoen, datt et genau déiselwecht Zäit ass, an där den Héchsten ufänkt, d'Welt ze besichen, déi hie geschaf huet. 2 Esdras 9:1-2

An hien huet mir geäntwert a gesot: Wéi d'Feld ass, sou ass och de Som; wéi d'Blummen sinn, sou sinn och d'Faarwen; wéi den Aarbechter ass, sou ass och d'Aarbecht; a wéi de Bauer selwer ass, sou ass och seng Landwirtschaft: well et war d'Zäit vun der Welt. 2 Esdras 9:17

Den Héchsten huet och déi stolz Zäiten ugekuckt, an, kuckt, si sinn eriwwer, a seng Gräueltätegkeete sinn erfëllt. 2 Esdras 11:44

An hien huet zu mir gesot: "Sou wéi du weder erausfanne nach wëssen kanns, wat an der Déift vum Mier ass, sou kann och kee Mënsch op der Äerd mäi Jong oder déi, déi mat him sinn, gesinn, ausser am Dag." 2 Esdras 13:52

An well hien e gerechte Riichter ass, huet hien dir mat der Zäit dat geholl, wat hien dir ginn hat. 2 Esdras 14:32

Géi a Medien, mäi Jong, well ech gleewen sécher un déi Saachen, déi de Prophet Jonas iwwer Nineve gesot huet, datt et zerstéiert gëtt; an datt et fir eng Zäit Fridden zu Medien gëtt; an datt eis Bridder aus deem gudde Land op der Äerd verstreet leien; a Jerusalem wäert zerstéiert ginn, an d'Haus vu Gott dran wäert verbrannt ginn, a wäert fir eng Zäit zerstéiert sinn; an datt Gott sech erëm mat hinne erbarme wäert, a si erëm an d'Land bréngen, wou se en Tempel bauen, awer net wéi den éischten, bis d'Zäit vun deem Zäitalter erfëllt ass; an duerno wäerte se aus all de Plazen vun hirer Gefaangenschaft zréckkommen, a Jerusalem herrlech opbauen, an d'Haus vu Gott wäert fir ëmmer dran gebaut ginn mat engem herrleche Gebai, wéi d'Prophéiten dovun geschwat hunn. Tobit 14:4-5

Well elo ass d'Zäit fir Ärem Ierfschaft ze hëllefen, an Är Projeten auszeféieren fir d'Feinde ze zerstéieren, déi géint eis opgestan sinn. Duerno ass jidderee zréck a säin eegent Ierfschaft gaangen, an d'Judith ass op Bethulia gaangen, ass an hirem Besëtz bliwwen, a war zu hirer Zäit am ganze Land Éierbar. An et gouf keen, deen d'Kanner vun Israel nach méi Angscht gemaach huet an den Deeg vun der Judith, an och laang no hirem Doud. Judith 13:5,21,25

Well all Affer ass ze wéineg fir e séissen Geroch fir dech, an net all d'Fett ass genuch fir däi Brandoffer; mee wien den Här fäert, ass ëmmer grouss. Judith 16:16

Denk drun, Här, maach dech bekannt an der Zäit vun eiser Leed, a gëff mir Courage, Kinnek vun de Vëlker an Här vun all Muecht. Ergänzunge vun Esther 14:12

An am Schouss vu menger Mamm gouf et geformt, fir an zéng Méint Fleesch ze ginn, zesummegefaasst a Blutt, aus dem Som vum Mënsch, an dem Genoss, dat mam Schlof koum. Wäisheet vum Salomo 7:2

Wann e Mann vill Erfahrung wëll, da weess si Saachen aus der Vergaangenheet a kann richteg spekuléieren, wat nach kënnt: si kennt d'Finklechkeeten vu Ried a kann däischter Sätz erklären: si gesäit Zeeche a Wonner viraus, an d'Evenementer vu Saisone an Zäiten. Wäisheet vum Salomo 8:8

Gëff mir Wäisheet, déi op Ärem Troun sëtzt; a refuséier mech net aus der Mëtt vun Äre Kanner: Well ech, Äre Knecht a Jong vun Ärer Déngschtmeedchen, sinn e schwaache Mënsch, vu kuerzer Zäit, a ze jonk fir d'Verständnis vu Geriicht a Gesetzer. Well och wann e Mann ni sou perfekt ënner de Mënschekanner ass, wann Är Wäisheet net mat him ass, gëtt hien net geacht. Wäisheet vum Salomo 9:4-6

Well du kanns deng grouss Kraaft zu all Moment weisen, wann s de wëlls; a wien kann der Kraaft vun dengem Aarm widderstoen? Wäisheet vum Salomo 11:21

Well och fréier, wéi déi stolz Risen ënnergaange sinn, ass d'Hoffnung vun der Welt, déi vun Ärer Hand regéiert gouf, an engem schwaache Gefäss entkomm a fir all Zäitalter e Som vun der Generatioun hannerlooss. Wäisheet vum Salomo 14:6

Well an allen Saachen, o Här, hues du däi Vollek verherrlecht a verherrlecht, an du hues se och net liicht ugesinn, mä hues se zu all Zäit a Plaz ënnerstëtzt. Wäisheet vum Salomo 19:22

Hie wäert seng Wierder fir eng Zäit verstoppen, an d'Lëpse vu ville wäerten seng Wäisheet verkënnegen. Ecclesiasticus 1:24

Setzt Äert Häerz riicht, a halt stänneg aus, a maacht Iech net séier an enger Nout. Ecclesiasticus 2:2

Well den Här ass voller Matgefill a Barmhäerzegkeet, laangweileg a ganz barmhäerzeg, hie verzeit Sënnen a rett a schwieregen Zäiten. Ecclesiasticus 2:11

Sicht net no engem Riichter, well Dir keng Ongerechtegkeet ewechhuele kënnt; fir datt Dir net zu all Moment Angscht virum Gesiicht vun engem Mächtege hutt, e Stolpersteen um Wee vun Ärer Oprechtheet. Ecclesiasticus 7:6

D'Muecht vun der Äerd ass an der Hand vum Här, an zu gegebener Zäit wäert hien een iwwer si setzen, deen rentabel ass. Ecclesiasticus 10:4

Sidd net ze schlau beim Maache vun dengen Geschäfter; a prahl dech net an der Zäit vun denger Nout. Ecclesiasticus 10:26

D'Wierker vum Här gi vun Ufank un am Uerteel gemaach: an zënter datt hien se gemaach huet, huet hien hir Deeler zerstéiert. Ecclesiasticus 16:26

Den Här huet de Mënsch vun der Äerd geschaf a hien erëm an si ëmgewandelt. Hie gëtt hinnen e puer Deeg an eng kuerz Zäit, a Muecht och iwwer d'Saachen, déi dran sinn. Ecclesiasticus 17:1-2

Demütig dech ier s du krank gëss, a weist an der Zäit vun de Sënnen Reue. Loosst näischt dech dovun ofhalen, däi Gelübde zur gegebener Zäit ze bezuelen, a waart net bis zum Doud, fir gerechtfäerdegt ze ginn. Ier s du biets, preparéier dech; a sidd net wéi een, deen den Här an d'Test bréngt. Denk un de Roserei, deen um Enn wäert sinn, an d'Zäit vun der Rache, wann hie säi Gesiicht ofwendt. Wann s du genuch hues, denk un d'Zäit vum Honger; a wann s du räich bass, denk un Aarmut an Nout. Vum Moien bis zum Owend ännert sech d'Zäit, an alles gëtt séier virum Här gemaach. E weise Mann wäert a jiddwer Saach Angscht hunn, an um Dag vun der Sënn wäert hie sech virun enger Beleidegung oppassen: awer e Narr wäert d'Zäit net respektéieren. Ecclesiasticus 18:21-27

Erzielt engem aneren net, wat dir gesot gëtt, an et wäert dir ni méi schlecht goen. Egal ob et zu engem Frënd oder engem Feind ass, schwätzt net iwwer d'Liewe vun anere Männer; a wann Dir et ouni Ugrëff maache kënnt, erzielt et net. Well hien huet dech héieren an observéiert, a wann d'Zäit kënnt, wäert hien dech haassen. Ecclesiasticus 19:7-9

D'Wëssen iwwer Béisheet ass keng Wäisheet, an de Rot vun de Sënner ass zu kenger Zäit keng Klugheet. Ecclesiasticus 19:22

Een hält seng Mënd, well hie näischt ze äntweren huet; an een aneren hält sech roueg, well hie seng Zäit kennt. E weise Mann hält seng Mënd, bis hie seng Geleeënheet gesäit; awer e Schwätzler an e Narr rücksichtegen d'Zäit net. Ecclesiasticus 20:6-7

Eng Geschicht, déi net an der Zäit ass, ass wéi Musek an der Trauer: awer Schléi a Korrektur vun der Wäisheet sinn ni net an der Zäit. Ecclesiasticus 22:6

Wéi Holz, dat an engem Gebai zesummegebonnen ass, net duerch Zidderen geléist ka ginn, sou soll en Häerz, dat duerch e berodenen Rot gestäerkt gëtt, zu kengem Moment Angscht hunn. Ecclesiasticus 22:16

Sidd Ärem Noper trei a senger Aarmut, fir datt Dir Iech a sengem Wuelstand freeë kënnt; bleift him trei a senger Nout, fir datt Dir mat him a sengem Ierfschaft ierwe kënnt: well e klenge Besëtz ass net ëmmer ze veruechten; an de Räichen, deen domm ass, soll net bewonnert ginn. Ecclesiasticus 22:23

Hie fëllt alles mat senger Wäisheet, wéi de Phison an den Tigris an der Zäit vun den neie Friichten. Hie léisst d'Verständnis iwwerflësseg sinn wéi den Euphrat, a wéi de Jordan an der Zäit vun der Ernte. Hie léisst d'Léier vum Wëssen erschéngen wéi d'Liicht, a wéi de Geon an der Zäit vun der Wäiss. Ecclesiasticus 24:25-27

Egal ob e Mann räich oder aarm ass, wann hien e gutt Häerz fir den Här huet, da soll hie sech ëmmer mat engem frëndleche Gesiicht freeën. Ecclesiasticus 26:4

Wann Dir zu den Indiskreten gehéiert, da passt op d'Zäit op; awer sief ëmmer ënner de Verstandsvollen. Ecclesiasticus 27:12

Léin dengem Noper an der Zäit wou hie brauch, a bezuel dengem Noper zur gegebener Zäit zréck. Halt däi Wuert a handelt trei mat him, an du wäerts ëmmer dat fannen, wat fir dech néideg ass. Vill, wann hinnen eppes geléint gouf, hunn et als fonnt gehalen, a maachen déi, déi hinnen gehollef hunn, Problemer. Bis hien et kritt huet, këss hien engem Mann d'Hand; a fir d'Sue vu sengem Noper schwätzt hien ënnerwürfesch: awer wann hie bezuele muss, verlängert hien d'Zäit, erzielt traureg Wierder a klot iwwer d'Zäit. Ecclesiasticus 29:2-5

Näid a Roserei verkierzen d'Liewen, a Suergfalt bréngt d'Alter virun der Zäit. Ecclesiasticus 30:24

Schëdd keng Wierder aus, wou e Museker ass, a verkënnegt keng Wäisheet ausserhalb vun der Zäit. Ecclesiasticus 32:4

Wann Dir Är Deeg eriwwer hutt a Äert Liewen fäerdeg hutt, verdeelt Äert Ierfschaft. Ecclesiasticus 33:23

Barmhäerzegkeet ass an der Zäit vun der Leed zäitlech, wéi Reenwolleken an der Zäit vun der Dréchent. Ecclesiasticus 35:20

Halt d'Zäit verkierzt, denkt un de Bund, a loosst si Är wonnerbar Wierker verkënnegen. Ecclesiasticus 36:8

Et gëtt e Frënd, deen sech iwwer de Wuelstand vun engem Frënd freet, awer a schwieregen Zäiten ass hien géint hie. Ecclesiasticus 37:4

Da gitt dem Dokter Plaz, well den Här huet hien erschaf; loosst hien net vun dir fortgoen, well du brauchs hien. Et gëtt eng Zäit, wou et an hiren Hänn gutt Erfolleg ass. Well si wäerten och zum Här bieden, datt hien dat erfollech mécht, wat si fir Liichtegkeet a Mëttel ginn, fir d'Liewen ze verlängeren. Ecclesiasticus 38:12-14

A keen däerf soen: Wat ass dat? Firwat ass dat? Well zu enger geeigneter Zäit ginn se all gesicht: op säi Gebot stoungen d'Waasser wéi en Hiwwel, an op de Wierder vu sengem Mond d'Behälter mat Waasser. Ecclesiasticus 39:17

Et gëtt Geeschter, déi fir d'Rache geschaf sinn, déi an hirer Roserei op haart Schléi leeën; an der Zäit vun der Zerstéierung schëdden se hir Kraaft aus a berouegen de Roserei vun deem, deen se gemaach huet. Ecclesiasticus 39:28

Si wäerten sech iwwer säi Gebot freeën, a si wäerten op der Äerd prett sinn, wann et néideg ass; a wann hir Zäit komm ass, wäerten si säi Wuert net iwwertrieden. Sou datt ee Mënsch net soe kann: Dëst ass méi schlëmm wéi dat; well mat der Zäit wäerten si all gutt gepréift ginn. Ecclesiasticus 39:31,34

Bridder a Hëllef sinn géint Zäiten vun der Nout, awer Almosen erliichteren méi wéi béid. Ecclesiasticus 40:24

Hien huet de Mound och gemaach, fir zu senger Zäit ze déngen, als eng Erklärung vun den Zäiten an als Zeeche vun der Welt. Ecclesiasticus 43:6

Den Noah gouf perfekt a gerecht fonnt; an der Zäit vum Zorn gouf hie fir d'Welt geholl; dofir gouf hien als Iwwerreschter op der Äerd iwwereg gelooss, wéi d'Iwwerschwemmung koum. Ecclesiasticus 44:17

Och zur Zäit vum Moses huet hien e Wierk vu Barmhäerzegkeet gemaach, hien a Kaleb, de Jong vum Jefunne, andeems si der Versammlung widderstane sinn, d'Vollek vun der Sënn zréckgehalen hunn, an déi béis Gemurmelten berouegt hunn. Ecclesiasticus 46:7

De Salomo huet an enger friddlecher Zäit regéiert a gouf geéiert; well Gott huet alles ronderëm hie roueg gemaach, fir datt hie säin Haus a sengem Numm baue konnt a säin Hellegtum fir ëmmer virbereede konnt. Ecclesiasticus 47:13

D'Erënnerung un de Josia ass wéi d'Zesummesetzung vum Parfum, deen duerch d'Konscht vum Apdikter gemaach gëtt: et ass séiss wéi Hunneg an all Mond, a wéi Musek bei engem Banquet vu Wäin. Hie war éierlech bei der Konversioun vum Vollek, an huet d'Gräuel vun der Ongerechtegkeet ewechgeholl. Hie riicht säin Häerz op den Här, an an der Zäit vun den Ongerechtegen huet hien d'Verehrung vu Gott etabléiert. Ecclesiasticus 49:1-3

Wéi solle mir de Zorobabel verherrlechen? Hie war wéi e Siegel op der rietser Hand. Sou war de Jesus, de Jong vum Josedec. Si hunn zu hirer Zäit d'Haus gebaut an en hellegen Tempel fir den Här opgeriicht, deen fir déi éiweg Herrlechkeet virbereet war. Ecclesiasticus 49:11-12

Also elo lueft Dir de Gott vun allen, deen nëmmen iwwerall Wonner mécht, deen eis Deeg vun der Mammemuskel un erhieft a mat eis no senger Barmhäerzegkeet handelt. Hie gëtt eis Freed am Häerz, an datt Fridden an eisen Deeg fir ëmmer an Israel ass. Datt hie seng Barmhäerzegkeet mat eis bestätegt a eis zu senger Zäit befreit! Ecclesiasticus 50:22-24

Ech hunn den Här, de Papp vu mengem Här, geruff, datt hie mech net géif verloossen an den Deeg vu menger Nout, an an der Zäit vun den Hohner, wou et keng Hëllef gouf. Ech wäert däin Numm ëmmer luewen, a wäert mat Danksagung luewen; an esou gouf mäi Gebied erhéiert: Well du hues mech virun der Ënnergang gerett, a mech aus der béiser Zäit befreit; dofir wäert ech dir Merci soen, a luewen, a wäert däin Numm luewen, o Här. Ecclesiasticus 51:10-12

Maach deng Aarbecht fréizäiteg, an zu senger Zäit gëtt hien dir däi Belounung. Ecclesiasticus 51:30

Denk net un d'Ongerechtegkeeten vun eise Virgänger, mä denkt un Är Kraaft an Ären Numm elo an dëser Zäit. Baruch 3:5

Wéi d'Zäit no koum, datt de Mattathias stierwe sollt, sot hien zu senge Jongen: "Elo huet Stolz a Schimpf Kraaft gewonnen, an d'Zäit vun der Zerstéierung an de Roserei vun der Empörung. Also, meng Jongen, sidd eifresch fir d'Gesetz a gitt Äert Liewe fir de Bund vun Äre Pappen. Denkt drun, wat eis Pappen zu hirer Zäit gemaach hunn; sou kritt Dir grouss Éier an en éiwege Numm." Gouf den Abraham net an der Versuchung trei fonnt, an et gouf him als Gerechtegkeet ugerechent? De Joseph huet an der Zäit vu senger Nout d'Gebot gehalen a gouf zum Här vun Egypten gemaach. 1 Makkabäer 2:49-53

Elo soll et also wäit ewech vu mir sinn, mäi Liewen a Schwieregkeeten ze schounen, well ech sinn net besser wéi meng Bridder. 1 Makkabäer 13:5

Zu där Zäit ass de Simon opgestan, huet fir seng Natioun gekämpft, huet vill vu sengem eegene Besëtz ausginn, huet déi tapfer Männer vu senger Natioun bewaffnet a hinnen Léin ginn, well zu senger Zäit ass et a senge Hänn gelongen, sou datt d'Heiden aus hirem Land erausgeholl goufen, an och déi, déi an der Stad David zu Jerusalem waren, déi sech en Tuerm gebaut haten, aus deem si erausgaange sinn, an hunn alles ronderëm den Heiligtum verschmotzt, a vill Schued am hellege Plaz ugedoen: 1 Makkabäer 14:32,36

D'Bridder, d'Judden, déi zu Jerusalem an am Land Judäa sinn, wënschen de Bridder, d'Judden, déi an ganz Ägypten sinn, Gesondheet a Fridden: Gott soll iech gnädeg sinn a säi Bund erënneren, deen hie mam Abraham, dem Isaak an dem Jakob, senge treie Dénger, gemaach huet; a soll iech all en Häerz ginn, him ze déngen a säi Wëlle mat guddem Courage an engem bereete Geescht ze maachen; an soll är Häerzer a sengem Gesetz a senge Geboter opmaachen a iech Fridden schécken, an Är Gebieder héieren a mat iech eens sinn a iech ni a Noutzäiten verloossen. 2 Makkabäer 1:1-5